

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 8P/57/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615201088
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1615201088.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, samosudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletú S. K., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, t. č. umiestnenú v Reedukačnom centre D. V., W. ul. č. X, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacký, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov: Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Obec D. a S. K., nar. XX.XX.XXXX., bytom D., F. ul. č. XXX, za účasti Okresného prokurátora v Malackách, o zverenie maloletého dieťaťa do ústavnej starostlivosti, takto

rozhodol:

Súd zveruje maloletú S. K., nar. XX.XX.XXXX do ústavnej starostlivosti, ktorá sa bude vykonávať v Reedukačnom centre D. V., so sídlom D. V., W. ul. č. X.

Matka je povinná prispievať na výživu maloletej S. výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia, ktoré výživné bude zasielať na účet zariadenia, v ktorom maloletá S. je, resp. bude umiestnená.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej S. výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia, ktoré výživné bude zasielať na účet zariadenia, v ktorom maloletá S. je, resp. bude umiestnená.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Uznesením č. 8P 57/2015 -1 zo dňa 02.02.2015 začal v zmysle ustanovenia § 81 O. s. p. tunajší súd konanie o zverenie maloletej Heleny do ústavnej starostlivosti, keďže táto bola na základe predbežného opatrenia Okresného súdu Malacký č. 8P/ 433/2014-9 zo dňa 24.10.2014, právoplatného dňa 15.11.2014, dočasne zverená do starostlivosti Reedukačného centra H.; k riadnemu zvereniu maloletej do ústavnej starostlivosti doposiaľ neprišlo. Rozhodnutie o začatí konania nadobudlo právoplatnosť dňa 27.02.2015.

Matka so zverením maloletej do ústavnej starostlivosti nesúhlasila, žiadala, aby súd maloletú S. ponechal v jej osobnej starostlivosti.

Otec sa k zvereniu maloletej do zariadenia ústavnej starostlivosti nevyjadril, na pojednávania, vrátane posledného, vo veci sa bez riadneho ospravedlnenia nedostavil, hoci bol o termíne riadne upovedomený, o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov nepožiadaval, netrval na svojej osobnej prítomnosti, žiadne nové dôkazy nežiadal vykonať. Preto súd s poukazom na ustanovenie § 101

ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal a rozhodol v neprítomnosti otca maloletého dieťaťa, za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Maloletá S. na pojednávaní dňa 01.10.2015 žiadala, aby ju súd ponechal v osobnej starostlivosti matky, sľúbila, že matku bude poslúchať, chodiť do školy.

Zástupca kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa uviedol, že trvá na zverení maloletej S. do ústavnej starostlivosti, poukázal na to, že prostredie, v ktorom maloletá vyrastá je málo podnetné. Je dôvodné predpokladať, že maloletá S. by opätovne nechodila do školy, nakoľko matka sa doteraz nezaujímala o žiadnu školu, ktorú by maloletá Helena mohla navštevovať.

Zástupca Okresného prokurátora v Malackách vzhľadom k vykonanému dokazovaniu so zverení maloletej do ústavnej starostlivosti súhlasil.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím prítomných účastníkov, oboznámil sa a s rodným listom maloletého dieťaťa, komplexným hodnotením Reedukačného centra H. zo dňa 11.05.2015, rozsudkom Okresného súdu Malacky č. 8P 561/2008 zo dňa 22.09.2009, rozsudkom Okresného súdu Malacky č. 6C 582/2008 zo dňa 09.06.2010, rozsudkom Okresného súdu Malacky č. 8P/181/2013 zo dňa 20.02.2014, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č. 3T 100/2013 zo dňa 15.08.2013, obsahom spisu Okresného súdu Malacky sp.zn. 8P/433/2014, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu a zistil, že rozsudkom tunajšieho súdu č. 8P 561/2008 zo dňa 22.09.2009, boli na čas do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva upravené práva a povinnosti rodičov k maloletej S. a jej súrodencom (v tom čase maloletým - Q., nar. XX.XX.XXXX, F., nar. XX.XX.XXXX., P., nar. XX.XX.XXXX), tak že maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec zaviazaný prispievať na výživu každého z detí vo výške 30% zo sumy životného minima pre nepľnoleté nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.10.2009.

Manželstvo rodičov maloletej bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. 6C 582/2008 zo dňa 09.06.2010, právoplatným dňa 29.07.2010, ktorým súd zároveň upravil práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom účastníkov (vrátane maloletej S.) tak, že maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu každého z detí výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nepľnoleté nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne.

Tunajší súd trestným rozkazom č. 1T 105/2012 zo dňa 03.09.2012, právoplatným dňa 26.09.2012, uznal matku maloletej za vinnú z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a odsúdil ju k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom, skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov. Dôvodom pre uznanie viny matky bola skutočnosť, že táto umožnila svojim maloletým dcéram P. a S. K. viesť príživný život bez plnenia si povinnej školskej dochádzky, na ktorú riadne nedohliadala (v dôsledku čoho maloleté deti v školskom roku 2011/2012 bezdôvodne nechodili na vyučovanie; maloletá P. vymeškala celkovo 871 neospravedlnených hodín a maloletá S. vymeškala celkovo 502 neospravedlnených hodín).

Tunajší súd rozsudkom č. 8P 181/2013, právoplatným dňa 13.03.2014 dočasne odňal maloletú S. z osobnej starostlivosti rodičov a nariadil jej pobyť v Reedukačnom centre H. na dobu 6 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Predmetným rozsudkom súd odňal zo starostlivosti rodičov aj staršiu sestru maloletej S. - maloletú P., ktorej nariadil pobyť v Reedukačnom centre C.. Dôvodom dočasného odňatia maloletých detí zo starostlivosti rodičov bolo dlhodobé neplnenie si povinnej školskej dochádzky zo strany maloletých detí a nezáujem rodičov na zabezpečení jej plnenia.

Tunajší súd trestným rozkazom č. 3T 100/2013 zo dňa 15.08.2013, právoplatným dňa 31.08.2013, uznal matku maloletej za vinnú opätovne z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a odsúdil je preto k trestu povinnej práce vo výmere 250 hodín. Dôvodom pre odsúdenie matky bola skutočnosť, že matka nezabezpečila riadne plnenie povinnej školskej dochádzky svojich dcér (v dôsledku čoho maloletá P. vymeškala v období od septembra 2012 do konca januára 2013 celkovo 446 neospravedlnených hodín a maloletá S. vymeškala v období od októbra 2012 do konca januára 2013 celkovo 248 neospravedlnených hodín).

Tunajší súd predbežným opatrením č. 8P 433/2014-9 zo dňa 24.10.2014, právoplatným dňa 15.11.2014 predbežne zveril maloletú S. do starostlivosti Reedukačného centra H.; matke uložil povinnosť v lehote 5 dní od vykonateľnosti rozhodnutia odovzdať maloletú do uvedeného zariadenia. Dôvodom vydania

predbežného opatrenia bola skutočnosť, že maloletá nerešpektuje svoju matku a odmieta chodiť do školy. V Reedukačnom centre H. navštevovala maloletá v školskom roku 2014/2015 šiesty ročník Základnej školy pri RC v H., kde dosahovala takmer vo všetkých vyučovacích predmetoch pomerne dobré výsledky; týmto školským rokom ukončila povinnú školskú dochádzku. Dňom 01.09.2015 bola vzhľadom k jej veku preradená Reedukačného centra pre mládež v D. V., kde pokračuje v učení na OU pri RCM v odbore výroba konfekcie.

Matka maloletej býva spoločne s deťmi v byte v V., je nezamestnaná, bez evidencie na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, bez nároku na dávku v nezamestnanosti, do 31.03.2014 poberala prídavky na deti vo výške 47,04 Eur mesačne (na maloletú P. a maloletú S.).

Otec maloletej vedie túlavý spôsob života, je bezdomovec.

Maloletá v súčasnosti v podmienkach reedukačného centra navštevuje odbornú školu - 2-ročný učebný obor krajčírka.

Podľa § 26 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa, správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona o rodine, náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím.

Podľa § 44 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

Podľa § 54 ods. 1 Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť alebo pestúnska starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 54 ods. 2 Zákona o rodine, súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa § 54 ods. 3 Zákona o rodine, ak súd nerozhodol podľa § 39 ods. 2 a 3 alebo podľa § 56, sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok.

Podľa § 54 ods. 4 Zákona o rodine, súd môže výnimočne nariadiť ústavnú starostlivosť aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná.

Podľa § 54 ods. 5 Zákona o rodine, súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o nariadení ústavnej starostlivosti súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

Podľa § 55 ods. 1 Zákona o rodine, súd sústavne sleduje spôsob výkonu ústavnej starostlivosti a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené.

Podľa § 55 ods. 2 Zákona o rodine, ak súd nariadi ústavnú starostlivosť z dôvodov, ktoré sú na strane rodičov, v rozhodnutí zároveň určí rodičom dieťaťa primeranú lehotu na úpravu ich rodinných a sociálnych pomerov tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloletého dieťa. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov určenej lehote zabezpečia, súd ústavnú starostlivosť zruší. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov určenej lehote nezabezpečia, súd začne ja bez návrhu konanie o zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti alebo konanie o zverenie dieťaťa do pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 565 ods. 3 Zákona o rodine, súd zruší ústavnú starostlivosť najmä vtedy, ak maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné pľnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné na maloleté dieťa.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 81 ods. 2 Zákona o rodine, súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 163 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti ročných dávok alebo plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti,

ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa § 163 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práva a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možné zmeniť aj bez návrh, ak sa zmenia pomery.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že rozdelenie rodiny predstavuje veľmi závažný zásah do základných ľudských práv, a preto sa musí opierať o dostatočne pádne argumenty motivované záujmom dieťaťa. Za takéto možno považovať vystavenie detí násiliu alebo zlému zaobchádzaniu, pohlavnému zneužívaniu, či "aspoň" nedostatok citového zázemia, znepokojivý zdravotný stav alebo psychická nerovnováha na strane rodičov, prípadne nevyhovujúce životné podmienky alebo materiálny nedostatok v spojení s ďalšími okolnosťami. Týmto požiadavkám zodpovedá zákonná úprava vykonaná ustanovením § 46 ods. 1 zákona o rodine, podľa ktorého súd môže nariadiť ústavnú výchovu alebo dieťa zveriť do starostlivosti zariadeniu pre deti vyžadujúce okamžitú pomoc, ak je výchova dieťaťa vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak z iných závažných dôvodov rodičia nemôžu zabezpečiť výchovu dieťaťa (rozhodnutie L ÚS 31/96 /ÚS ČR/).

Pri takto vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že zverenie maloletej Heleny do ústavnej starostlivosti je dôvodné. Súd má vykonaným dokazovaním za preukázané, že matka pristupuje k výchove maloletej nezodpovedne, nepodporuje ju vo vzdelávaní, nedokáže jej poskytnúť také podmienky, ktoré pre rozvoj svojej osobnosti potrebuje (ustálený pracovný režim, systém povinností, pevný dohľad dospelšej osoby), je ľahostajná k skutočnosti, aké možnosti budúceho života (najmä realizácie maloletej S. v oblasti pracovného zaradenia) bude maloletá S. mať. Napriek snahe sociálnych pracovníkov o zmenu postoja matky k výchove maloletej, aj napriek skutočnosti, že už raz bola maloletá Helena zverená do starostlivosti ústavného zariadenia, matka bola už dvakrát právoplatne odsúdená pre spáchanie prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže, neprišlo v tomto smere na strane matky k náprave. O postoji matky k výchove svojich dcér svedčí aj skutočnosť, že všetky staršie sestry maloletej S. porodili svoje prvé dieťa ako nepľnoleté - je teda zrejmé, že matka si neuvedomuje dosah svojho spôsobu výchovy na maloletú.

Nakoľko odňatie dieťaťa z rodinného prostredia svojich rodičov je závažným zásahom do základných ľudských práv dieťaťa a jeho rodičov, súd preskúmal a zhodnotil všetky rozhodujúce okolnosti, podkladom ktorých je rozhodnutie o nariadení ústavnej starostlivosti. Súd zvažil všetky skutočnosti a po vykonanom dokazovaní, chrániac všetky práva maloletého dieťaťa dospel k záveru, že zverenie maloletej do ústavnej starostlivosti bude v záujme maloletej, keďže výchova a vývoj maloletého by v prípade osobnej starostlivosti matky o maloletú mohli byť vážne ohrozené. Matka na maloletú výchovne nevlýva, k jej výchove pristupuje nezodpovedne, maloletá nemá vzor riadnej výchovy ani vo svojich starších súrodencoch - ani jedna si nenašli pracovné uplatnenie, majú ukončené iba základné (osobitné) vzdelávanie aj to nie v plnom rozsahu . Otec maloletej žije tŕlavým spôsobom života, nemá stále bydlisko ani zamestnanie.

Súd súčasne konštatuje, že nariadením ústavnej starostlivosti nie sú dotknuté rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu, pričom ich výkon je obmedzený vo vzťahu k umiestneniu dieťaťa v ústavnom zariadení. Rodičia majú právo na pravidelné informovanie sa o maloleť dieťa, ako aj stretávanie sa s ním za podmienok stanovených vnútornými predpismi zariadenia. Naproti tomu ich vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu zostáva zachovaná.

Pri ustálení výšky výživného súd prihliadol na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov dieťaťa, zohľadnil vek dieťaťa a jeho celkový zdravotný stav. Súd vzhľadom k sociálnej situácii oboch rodičov dieťaťa, ako aj vzhľadom k skutočnosti, že matka je dlhodobo nezamestnaná a otec je bezdomovec, rodičom určil minimálny rozsah vyživovacej povinnosti, ktorá v zmysle zákonných ustanovení predstavuje výšku 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťaťa v danom čase mesačne (zákon o životnom minime č. 601/2003 Z. z. v platnom znení a opatrenie MPSVaR SR č. 186/2013 Z. z., ktorým bola určené výška životného minima pre dané obdobie).

Čo sa týka počiatku určenia zákonnej povinnosti platiť na výživu maloletého dieťaťa, súd rozhodol o plnení tejto povinnosti ku dňu právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že úhrady na výžinom budú poukazované na účet zariadenia, v ktorom je maloleté dieťaťa umiestnené, keďže výkon starostlivosti bude v plnej miere zabezpečovať toto ústavné zariadenie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. a) O. s. p., nakoľko sa konanie začalo bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Malacky na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom

sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e. doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 162 ods. 1 O.s.p. pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plynie lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa § 162 ods. 2 O.s.p. predbežne vykonateľné rozsudky sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /Zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení/.